

indberettes digitalt til skibsregistret. F.eks. stilles der krav om forevisning af dåbsattester eller interessentskabskontrakter. En autorisation kunne endvidere udvides til at omfatte kontrol med, at den, der foretager en disposition over skibet, også er berettiget til dette, evt. ifølge fuldmagt. Endelig kunne det tænkes, at autorisationen kunne omfatte anmeldelse af originale papirbaserede adkomstdokumenter. Den autoriserede skal dog i givet fald bekræfte ved anmeldelsen, at det digitaliserede dokument svarer til det originale papirdokument.

Det pålægges anmelderen en række kontrolopgaver, som har til formål at sikre, at en anmeldt rettighed består med det angivne indhold, jf. *stk. 2*. Udførelsen af disse kontrolopgaver er af central betydning for, at det papirløse skibsregistreringssystem kan fungere på en sikker og hensigtsmæssig måde. Anmeldelse af digitale dokumenter, der ikke er forsynet med den berettigedes digitale signatur, til registrering kan derfor alene foretages af særligt godkendte anmeldere. På dette punkt adskiller de foreslåede regler sig fra det, der gælder for papirbaseret skibsregistrering, hvor anmeldelse til registrering kan foretages af enhver.

Under den gældende registreringsordning er det skibsregistret, der på grundlag af registreringsdokumentet, medsendte legitimationsdokumenter mv., kontrollerer, at den anmeldte rettighed består med det angivne indhold. Dokumentet skal gå ud på at fastslå, stifte, forandre eller ophæve en ret over et bestemt skib, hvis det skal kunne registreres efter sit indhold. Dokumentet skal fremtræde som udstedt af den, der ifølge skibsregistret eller transport på et pantebrev er beføjet til at råde over den pågældende ret, eller som er udstedt med hans samtykke. Dokumentet skal være forsynet med underskrift fra udstederen, og på skøder og pantebreve skal udstederens underskrift være bekræftet af en advokat eller to vitterlighedsvidner.

Efter de gældende regler indsendes endvidere visse legitimationsdokumenter mv. til registrering sammen med registreringsdokumentet, således at dokumenterne kan bruges ved skibsregistrets prøvelse af den anmeldte rettighed.

I takt med digitaliseringen af de forskellige dokumenttyper vil anmelderordningen gøre det muligt, at alene anmelderen udformer det digitale dokument, der anmeldes til registrering. Et digitalt dokument, som skal danne grundlag for registrering af en rettighed, vil således under den autoriserede anmelderordning være underskrevet af anmelderen, og ikke af den, der er berettiget til at disponere over den pågældende rettighed. Kravet om, at et dokument anmeldt til registrering skal stamme direkte fra den pågældende rettig-

hedsindehaver og være underskrevet af denne, kan ikke opretholdes i en anmelderordning.

Det vil være op til anmelderen at kontrollere, at det digitale dokument stammer fra den, der er berettiget ifølge skibsregistret, eller fra en anden efter samtykke fra den berettigede, og det skal fremgå af anmeldelsen, at anmelderen har foretaget denne kontrol, jf. *stk. 2*. Hvis den berettigede er et selskab, en forening eller lignende, må anmelderen kontrollere, at den eller de, der disponerer, er berettiget hertil efter selskabets eller foreningens tegningsregler. Anmelderen skal også kontrollere, at den, der er berettiget ifølge skibsregistret, har forpligtet sig som anført i det digitale dokument, og det skal fremgå af anmeldelsen, at anmelderen har foretaget denne kontrol.

Der er ikke fastsat nærmere regler for, hvorledes anmelderen nærmere skal foretage kontrollen. Tilrettelæggelsen af kontrollen vil således være op til den enkelte anmelder.

Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer i et vist omfang en skærpelse af anmelderens erstatningsansvar. I det omfang en person lider tab, og dette tab kunne være undgået, hvis anmelderen havde overholdt sine kontrolforpligtelser efter *stk. 2*, vil anmelderen - med mindre helt særlige omstændigheder gør sig gældende - ifalde erstatningsansvar i medfør af dansk rets almindelige regler.

I visse situationer vil personer kunne lide tab som følge af en fejlagtig anmeldelse, selv om anmelderen på fuldt forsvarlig vis har foretaget den kontrol, der nævnes i *stk. 2*. Medmindre anmelderen på anden vis ved sin culpøse adfærd har været medvirkende til et sådant tab, vil der i sådanne situationer som udgangspunkt ikke kunne rettes et krav mod vedkommende. Det gælder dog ikke i tilfælde omfattet af lovens § 46. I disse tilfælde vil staten efter *stk. 4* på objektivt grundlag kunne rette et regreskrav mod anmelderen. Dette vil for eksempel være tilfælde, hvis en godtroende erhverver som følge af den indsigelse, at udstederen af pantebrevet var umyndig ved udstedelsen, mister en ellers registreret ret. Anmelder bør søge at kontrollere, at sådanne forhold ikke gør sig gældende. Kontrollen fritager dog ikke anmelder for regresansvaret.

Det præciseres i *stk. 3*, at anmeldere er erstatningsansvarlige efter dansk rets almindelige regler for tab, som nogen lider som følge af anmelderens virksomhed som anmelder. Anmeldere vil ved deres virksomhed være underlagt et professionsansvar. Anmelderens adfærd vil således blive bedømt ud fra en vurdering af, om han har udvist den omhu og faglige dy-